

พักการศึกษาผมทำไม

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ก็ใช้สิทธินี้ได้รับ มาดูเรื่องนี้ จะได้นำไปใช้กันครับ

นาย ก เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย A มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัย A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทะเบียนพักการศึกษาของตน กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) คลิปเสียง ๒) รายงานการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณวินัยนักศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ มหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า คลิปเสียงเป็นหลักฐานที่มีเสียงของผู้เสียหายและจากสำนวนการพิจารณาของมหาวิทยาลัยไม่ปรากฏว่ามีการนำคลิปเสียงมาใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาลงโทษแต่อย่างใด และคลิปเสียงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ก่อนหรือในขณะนั้น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณนักศึกษา เป็นการประชุมกลั่นกรองรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงหลายเรื่อง ถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ แผ่นซีดีไฟล์เสียงของผู้เสียหาย ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากเปิดเผยอาจทำให้ต่อไปไม่มีผู้ใดกล้าให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายแก่ทางราชการเพราะอาจทำให้เกิดความหวาดกลัวและเกรงว่าจะได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัย ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณวินัยนักศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นการพิจารณากลั่นกรองรายงานผลการดำเนินการสอบสวนวินัยนักศึกษาตามคำสั่งมหาวิทยาลัย มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อกระบวนการดำเนินการทางวินัยรายผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงอีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกำหนดขึ้นความลับไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๔ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

(ที่ สค ๒๗๓/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”